

حمیدرضا علی‌نیا

روزنامه نگار

گزارش
مسئله گردشگری در مناطق مختلف جهان تبدیل به موضوع حساسی شده است. بعد از بحران جهانی گردشگری در زمان همه گیری کرونا، تصور بر این بود که این امر به تدریج رونق خواهد گرفت اما برعکس، در دو سال گذشته نگرانی‌های جدیدی در این‌باره ایجاد شده است. دولت‌ها و ساکنان مناطق آسیب‌دیده که محیط زندگی بومی آن‌ها تبدیل به اماکن گردشگری شده است با چالش مدیریت بی و فشارهای ناشی از بازدیدکنندگان دست‌وپنجه نرم می‌کنند. این مسئله هم‌بستگی تورسیم و مناطق محلی را دچار مشکل می‌کند. مشکلات مطرح شده در مناطق گردشگری یکسان است. اگرچه صنعت گردشگری کارخانه‌هایی ندارد که دود تولید کنند اما همه چیز را اشغال می‌کند؛ چراکه با انعطاف‌پذیری بالا و به شکل سیری‌ناپذیری در حال درنوردیدن همه مرزها و تغییر همه چیز است.

*** در گذشته‌ای نه‌چندان دور، سفر یک ماجراجویی بزرگ بود. با ماشین، اتوبوس یا هواپیما، هر مقصد نشان‌دهنده یک کشف، امکان ملاقات جهانی نو یا یک تعطیلات هیجان‌انگیز بود. همچنین برای بسیاری از مردم، ارتباط با فرهنگ‌های بین‌المللی تنها از طریق کتاب یا از طریق برنامه‌های تلویزیونی امکان‌پذیر بود و سفر محدودیت زیادی داشت اما با گذشت زمان همه چیز تغییر کرد. در واقع شکی نیست که افزایش درآمد در بخش‌های مختلف اجتماعی، دسترسی به وسایل حمل‌ونقل، تثبیت روحیه سفر و مصرف، گردشگری جهانی را به سطوح غیرقابل‌تصورى ارتقا داد.

برای اینکه ذهنیتی در این زمینه داشته باشیم باید گفت که بر اساس شاخص گردشگری سازمان ملل متحد، تنها در سه ماه اول سال ۲۰۲۴ نزدیک به ۲۸۵ میلیون گردشگر در سطح بین‌المللی به مسافرت رفته‌اند که ۲۰ درصد بیشتر از مدت مشابه در سال ۲۰۲۳ است. گردشگری هم‌رده با امور مالی، تجارت و انرژی به یکی از بخش‌های اصلی اقتصاد جهان تبدیل شده و گردش مالی عظیمی ایجاد می‌کند.

افزایش تدریجی درآمد

در سال ۲۰۲۳، مجموع درآمدهای گردشگری بین‌المللی از ۱٫۷ تریلیون دلار فراتر رفت و تقریباً به ۹۶ درصد از

هلند قوانین پناهندگی را تغییر می‌دهد

به این کشور اعطا نشود، همچنان بر اجرای پیمان جدید مهاجرت و پناهندگی تمرکز خواهد کرد. پیمان جدید مهاجرت و پناهندگی شامل اصلاحات گسترده‌ای است که در ماه مه پس از نزدیک به چهار سال مذاکرات فشرده نهایی شد. نوآوری اصلی پیمان جدید مهاجرت و پناهندگی اتحادیه اروپا شامل یک سیستم همبستگی اجباری است که سه گزینه برای مدیریت پناهجویان پیش روی کشورها قرار می‌دهد؛ پذیرش تعداد مشخصی از مهاجران، پرداخت ۲۰ هزار یورو به ازای هر پناهجویی که رد می‌کنند یا تأمین مالی عملیاتی. هلند تصمیم گرفته است به جای پذیرش مستقیم پناهجویان، حمایت مالی را انتخاب کند. پیش از اعلام برنامه دولت هلند، کمیسیون اتحادیه اروپا جمعه گذشته به صراحت اعلام کرد که همه کشورهای عضو به قوانین موجود متعهد هستند و هرگونه معافیت باید قبل از تصویب و نه بعد از آن، مورد‌مذاکره قرار گیرد. یک سخنگوی کمیسیون اتحادیه اروپا گفت: «ما قانونی را تصویب کرده‌ایم. دیگر تصویب شده است. شما نمی‌توانید از قوانین تصویب شده در اتحادیه اروپا انصراف دهید. این یک اصل کلی است.» هلند در ماه مه، به تمامی قوانین مصرحه در پیمان جدید مهاجرت و پناهندگی اتحادیه اروپا رأی مثبت داد. این بازنگری اساسی در قالب پیمان جدید دست کم دو سال طول می‌کشد تا اجرایی شود. کشورهای عضو باید برنامه‌های اجرایی خود را تا پایان سال جاری میلادی ارائه دهند و اقدامات اداری، عملیاتی و قانونی را که برای اجرای قوانین جدید انجام خواهند داد، تشریح کنند.

گردشگری انبوه و معضلات آن مشکلاتی که توریست‌ها برای ساکنان بومی ایجاد می‌کنند

سطح قبل از همه‌گیری رسید. در حالی که تولید ناخالص داخلی مستقیم این بخش به ۳٫۳ تریلیون دلار، معادل ۳ درصد از تولید ناخالص داخلی جهانی است. علاوه بر این، شاخه گردشگری سازمان ملل متحد تخمین می‌زند که گردشگری در سال ۲۰۲۴ از سطح قبل از همه‌گیری فراتر خواهد رفت. این در حالی است که رشد تخمینی ۱۶ درصد را برای این بخش در نظر گرفته و برای پنج سال آینده روند صعودی گردشگری را پیش‌بینی کرده است. به همین دلیل، کشورها و شهرها به هر وسیله در تلاش هستند تا با آگاهی از تأثیر قدرتمند گردشگری بر اقتصاد و اشتغال خود، برای گردشگران متنوع ملی و بین‌المللی جذاب به نظر برسند. در عین حال، کارشناسان و مسئولان خواهان گردشگری پایدار هستند که به محیط‌زیست اهمیت می‌دهد، مصرف را محدود می‌کند و ضایعات و آسیب‌ها را کم می‌کند.

یک قاره شناور

احمد الخطیب، رئیس شورای اجرایی گردشگری سازمان ملل متحد در مصاحبه‌ای گفت: «گردشگری انبوه در حال ایجاد احساس اضطراب است که بسیار به یک وحشت جمعی شباهت دارد. می‌توان تورسیم را ششمین قاره نامید که شناور است، بسیار انعطاف‌پذیر و به‌طور تصادفی در تمام مناطق سیاره در حال گسترش است و هر چیزی را که از آن می‌گذرد نابود می‌کند.» در واقع گردشگری به همه‌چیز حمله می‌کند.

صنعت گردشگری کارخانه‌هایی ندارد که دود تولید کنند.

نامرئی است، اما همه چیز را اشغال می‌کند. به همین دلیل است که تشخیص سرعت سیری‌ناپذیر آن بسیار

جهان

خوب در بین بازدیدکنندگان انجام می‌دهند. به‌عنوان مثال، آن‌ها جریمه‌هایی را برای افرادی که چمدان‌های بزرگ حمل می‌کنند یا گردشگرانی که بدون اجازه از مردم عکس می‌گیرند در نظر گرفته‌اند. ژاپنی‌ها اتوبوس‌هایی اختصاصی برای گردشگران آماده کرده‌اند تا بار گردشگری بر وسایل حمل‌ونقل عمومی را کم کنند. همچنین در رستوران‌ها برای ساکنان تخفیف در نظر گرفته و مالیات بیشتری برای توربست‌هایی که به کشور می‌آیند تعیین کرده‌اند.

در کنار اعمال سیاست‌ها، ترویج فرهنگ نیز اهمیت بالایی در کنترل آسیب‌های گردشگری خواهد داشت. اخیراً جنبشی به نام Cittaslow که از ایتالیا سرچشمه گرفته است شکلی آرام، آهسته و غیرتهاجمی از گردشگری را ترویج می‌کند که ساکنان شهرها و مناطق پربازدید را نیز درگیر می‌کند. به این ترتیب، هویت محلی محافظت می‌شود و محصولات منطقه مصرف می‌شوند. Cittaslow از جنبش غذای آهسته (slow food movement) الهام گرفته شده که خود را در مقابل فست‌فود قرار می‌داد و طرفدار پخت غذاهای محلی و اصطلاحاً پخت آهسته بود. هدف جنبش یادشده بهبود کیفیت زندگی در شهرها با کاهش سرعت کلی آن، به‌ویژه در استفاده از فضاها و جریان زندگی و ترافیک است.

در سال ۲۰۱۶ در کلمبیا، پیچائو اولین شهر در آمریکای لاتین بود که به‌طور رسمی این روند ادغام را آغاز کرد. امروزه این شهر کوهستانی، یک مقصد ملی و بین‌المللی برای فرهنگ، غذا، قهوه، طبیعت و میراث گذشتگان است. مقصدی که دقیقاً در تضاد با سالنتو شهر گردشگری دیگری واقع در همان منطقه در کلمبیاست؛ زیرا دومی روح و فرهنگ خود را توسط تعداد زیادی از گردشگران از دست داده است.

مسئله گردشگری در مناطق مختلف جهان تبدیل به موضوعی حساس شده و وقت آن است که نه‌تنها به مرزایا یا فرصت‌های گردشگری فکر کنیم بلکه معایب و تخریب‌های آن را پیش از آنکه خیلی دیر شود ببینیم. برای گردشگران این‌ تغییر به معنای تغییر نگرش غارتگرانه نسبت به محیط‌های گردشگری است تا نقش خود را به‌عنوان گردشگر تغییر دهند و از کسانی که در محیط بومی خود زندگی می‌کنند، محیطی که به قطب توریستی تبدیل شده است، محافظت کنند. نباید اجازه داد تا یک جامعه، یک شهر، یک ساحل یا یک کوه توسط شکارچیان عکس و و لایک در شبکه‌های اجتماعی ویران شود یا فرهنگ و منابع آن به شکل بی‌پایانی به مصرف برسد.

افزایش تدریجی سن بازنشستگی در آلمان

گزینه این بود که با دادن انگیزه به افراد برای کار طولانی‌تر در صورت احساس سلامت و توانمندی، آن را به‌صورت داوطلبانه اجرا کنند. طبق اصلاحات اخیر، هرکسی شروع بازنشستگی خود را به توفیق ببندازد و حداقل برای دوازده ماه شاغل باشد، یک‌بار پرداختی معادل بازنشستگی از دست‌رفته را دریافت خواهد کرد. همچنین سهم کارفرما در بیمه بازنشستگی و بیمکاری، علاوه بر حقوق، مستقیماً به کارکنانی که تصمیم به ادامه کار دارند پرداخت می‌شود. افزایش دستمزدی که با افزایش ناخالص ۱۰٫۶ درصد در اصلاحات اخیر مطابقت دارد. در واقع پتانسیل بزرگی در دل سالمندان آلمانی نهفته است. انزو وبر، محقق بازار کار در خصوص این موضوع معتقد است که اگر مشارکت افراد بالای ۶۰سال در بازار کار آلمان به همان میزانی که پنج سال جوان‌تر بودند افزایش یابد، آلمان می‌تواند ۲٫۵ میلیون کارگر اضافی داشته باشد.

اما انتقاداتی هم به این طرح اصلاحات وجود دارد. پیشنهاد اصلاحات کنونی با یک تغییر جامع در تأمین مالی منابع مستمری بازنشستگان فاصله زیادی دارد. منتقدان می‌گویند ساختار این جنبشی از طریق بدهی دولت، به جای کمک‌های بازنشستگی تأمین می‌شود. علاوه بر این، ساختار حاکمیتی صندوق که برای موفقیت آن بسیار مهم تلقی می‌شود همچنان نامشخص مانده است. بر این اساس و طبق نظر منتقدان باید اطمینان حاصل شود که درآمدهای صندوق فقط برای بازنشستگی استفاده می‌شود و صندوق در برابر هرگونه مداخله سیاسی مصونیت دارد.

خبر

مطالعه جدید لینکدین نشان داد

آینده مشاغل بی‌نیاز از مدرک دانشگاهی

بر اساس مطالعه اخیر لینکدین -سرویس شبکه اجتماعی تجاری و اشتغال‌محور- از سال ۲۰۲۱ تعداد آگهی‌های شغلی در بریتانیا که نیازی به مدرک ندارند ۱۴۰۲ درصد افزایش داشته است. این امر به دلیل تمرکز بیشتر کسب‌وکارها بر مهارت‌هایی مانند سازگاری و همکاری است که نمی‌توان آن‌ها را بر اساس مدرک سنجید اما منجر به تغییر در روش‌های استخدام می‌شود.

شرکت‌ها همچنین متوجه شده‌اند که مهارت‌های فنی و شغلی خاص را می‌توان آسان‌تر به انواع داوطلبان سطح ابتدایی آموزش داد. در نتیجه مجموعه مهارت‌های خاص به‌طور فزاینده‌ای با ارزش شده است. داده‌های لینکدین همچنین نشان می‌دهد کسانی که مسئول استخدام نیرو هستند پنج برابر بیشتر به جای مدارک دانشگاهی به دنبال داوطلبانی با مجموعه مهارت‌های خاص هستند.

جانین جمبرلن، مدیر لینکدین در بریتانیا در این خصوص می‌گوید: «مهم است که بدانیم مسیرهای مختلفی برای مشاغل موفق وجود دارد. دنیای کار به‌ویژه در عصر هوش مصنوعی به سرعت در حال تغییر است و کسب‌وکارها در حال تجدید نظر در این مسیر هستند. آن‌ها افرادی را استخدام می‌کنند و آموزش می‌دهند تا شکاف‌های مهارتی در حال ظهور را کاهش دهند.»

جمبرلن در ادامه می‌افزاید: «کسب و کارها متوجه می‌شوند که مدرک تحصیلی تنها راه برای شناسایی نامزدهای با کیفیت نیست و به‌خصوص برای نقش‌های سطح پایه، شاهد استخدام نیروهایی هستیم که مهارت‌های نرمی چون کار تیمی و قدرت ارتباطات مناسب دارند.» دوره‌های کارآموزی به‌عنوان یک جایگزین مناسب برای دانشگاه تمام‌وقت در نظر گرفته می‌شود که گاهی اوقات دسترسی بهتر به بخش‌های خاص و فرصت‌های شغلی پرسودتر را در آینده فراهم می‌کند. بر اساس گزارش لینکدین، تعداد آگهی‌های شغلی برای کارآموزی در بخش‌هایی مانند شرکت‌های آب و برق بیش از ۶۰ درصد افزایش یافته، در حالی که آگهی‌های کارآموزی خرده‌فروشی حدود ۵۸درصد و موارد فناوری ۱۶ درصد بیشتر شده است. با تغییر سریع چشم‌انداز شغلی در بریتانیا، کسب‌وکارها به مهارت‌های نرم بیش از مدرک اهمیت می‌دهند. این‌ا با تغییرات چشمگیر ایجاد شده در هوش مصنوعی (AI) در چند سال گذشته تشدید شده است.

لینکدین تخمین می‌زند که تا سال ۲۰۳۰ مهارت‌هایی که افراد برای گرفتن یک موقعیت شغلی نیاز خواهند داشت به میزان ۶۵درصد به آنچه در سال ۲۰۱۶ بوده تغییر خواهد کرد. اتفاقاتی که عمده‌تا به‌خاطر پیشرفت‌های ایجاد شده با هوش مصنوعی رخ می‌دهد.

به این ترتیب، از هر ۱۰ کارفرمای بریتانیا، ۹ نفر احساس می‌کنند که مهارت‌های نرم از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند و مواردی چون خدمات مشتری، قدرت رهبری، ارتباطات، مدیریت و کار تیمی بیش از همیشه مهم خواهند شد.

جما آلدریج، رئیس بخش جذب استعداد زمینس در بریتانیا و ایرلند به یورونیوز می‌گوید: «تعهد به کارآموزی و فلسفه استخدامی که به پتانسیل بیش از تجربه و صلاحیت‌ها اهمیت می‌دهد، به ما اجازه می‌دهد تا از مجموعه استعداد‌های متنوع بهره ببریم و نوآوری را هدایت کنیم. تمرکز ما بر ابزارهای بالقوه است. ما فراتر از معیارهای سنتی نگاه می‌کنیم و توانایی‌ها و دیدگاه‌های منحصر به فردی که هر فرد را متمایز می‌کند مورد توجه قرار می‌دهیم.» آلدریج در ادامه می‌افزاید: «این رویکرد فراگیر، فرهنگ یادگیری مستمر و سازگاری را تقویت می‌کند. فرهنگی که برای شکوفایی در محیط پویای امروزی ضروری است. ما در حال ایجاد نیروی کار آماده برای آینده هستیم که نوآور، انعطاف‌پذیر و قادر به پیشرفت در جهانی باشد که به سرعت تغییر می‌کند.»

شرکت‌ها علاوه بر اینکه برای استخدام افراد پایه بدون مدرک دانشگاهی منعطف‌تر هستند، اکنون تمایل بیشتری به ارائه آموزش برای کمک به یادگیری الزامات فنی مرتبط با شغل دارند. این شامل آموزش در زمینه‌هایی مانند خدمات مشتری، پشتیبانی فنی و پشتیبانی اداری است. علاوه بر آموزش، تعدادی از شرکت‌ها تلاش می‌کنند تا از دسترسی به فرصت‌های کارآموزی و شغلی به تمام بخش‌های جامعه اطمینان حاصل کنند.